924/13

Den 25. september 2013 blev i sag nr. 84.556:

xxxxx xxxxxx
xxxxx xx
xxxx xxxx

mod

LB Forsikring A/S
Farvergade 17
1463 København K

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har ulykkesforsikring i LB Forsikring A/S. Hun klager over størrelsen af den ménerstatning, som selskabet har udbetalt i forbindelse med et anmeldt ulykkestilfælde, der skete den 15/1 2009.

Selskabet har udbetalt en ménerstatning svarende til en méngrad på 10 %.

Det fremgår af sagen, at klageren den 15/1 2009 var udsat for et trafikuheld, hvor hun blev påkørt af en modkørende bil. Selskabet anerkendte ulykken og modtog til brug for sagens behandling en speciallægeerklæring dateret 16/9 2011. Af erklæringen fremgår bl.a.:

"**Resumé og konklusion:**
32-årig kvinde som var udsat for en piskesmældslignende skade i 1997, hvorefter hun gennem et par år havde hovedpine og nakkesmerter, som herefter fuldstændig forsvandt

15.1.2009 var skadelidte involveret i et trafikuheld, hvor hun var fører af en bil som var impliceret i et frontalt sammenstød. Kollisionen var voldsom, og bilen rullede flere gange rundt og landede på hjulene ude i en mark. Efterfølgende har skadelidte haft vedvarende problemer med dagligt optrædende hovedpine samt konstante smerter i nakke og brystryg og med udstråling ud i højre overekstremitet. Herudover har hun haft søvnproblemer, træthed, koncentrationsproblemer og hukommelsesvanskeligheder, intermitterende summende fornemmelse i højre øre, fonofobi samt en kliklyd i venstre hofte i forbindelse med afvikling af gangen. Symptomerne forværres i forbindelse med statiske og fysiske belastninger, og symptomerne har været så udtalte, at skadelidte ikke har været i stand til at fortsætte i sin tidligere funktion som natsygeplejerske. Hun er ganske vist raskmeldt per 01.10.2010, men hun har store pro-

blemer med at varetage 30 timers arbejde som hjemmesygeplejerske og har intet overskud i fritiden.

Objektivt er der fundet let bevægeindskrænkning cervikalt, og der er middelsvær myofasciel ømhed cervikalt særligt på højre side samt thorakalt. Der er ingen sikre neurologiske udfald.

Aktuelle uheld har resulteret i en distorsion af hals og brystryg. Herudover har skadelidte pådraget sig multiple kontusioner blandt andet mod venstre hofteregion. Efter uheldet har der været vedvarende sequelae i form af kroniske overvejende myofascielle smerter cervikalt samt thorakalt. Herudover har der været hovedpine af spændingstype samt autonome og kognitive symptomer. Som følge af symptomerne foreligger der et klart reduceret funktionsniveau som har resulteret i begrænsninger både arbejdsmæssigt samt i dagligdag og fritid. Således har skadelidte haft store problemer med at forsætte som sygeplejerske, hvilket hun kun er i stand til i kraft af en jernhård vilje, stor interesse for sit fag, og fordi hun har valgt at give afkald på en række øvrige aktiviteter, som hun er ophørt med.

Der er gået over 2½ år, siden aktuelle skade skete, og eftersom der ikke er sket væsentlige ændringer i tilstanden den seneste tid, er der næppe udsigt til ændringer af betydning i tilstanden indenfor overskuelig fremtid. Der er ikke umiddelbart fundet indikation for yderligere diagnostiske eller terapeutiske tiltag ud over evt. adjuverende farmakologisk behandling med f.eks. Amitriptylin specielt med tanke på søvnproblemerne.

Der foreligger en klar tidsmæssig sammenhæng mellem aktuelle uheld og de ovennævnte gener, som vurderes at være ganske typiske ved denne form for skade. Således vurderes der at være årsagssammenhæng mellem uheldet og de af skadelidte angivne symptomer. Aktuel forsikringssag bør på det foreliggende kunne afgøres.

Selskabet modtog tillige kopi af klagerens journal fra egen læge og fra det behandlende hospital.

På baggrund af de lægelige oplysninger vurderede selskabets lægekonsulent, at klageren havde pådraget sig et varigt mén på 10 % som følge af det anerkendte ulykkestilfælde.

Klageren var utilfreds med denne vurdering, da bilistens ansvarsforsikringsselskab havde vurderet méngraden til 18 %.

Foranlediget heraf anmodede det indklagede selskab Arbejdsskadestyrelsen om en udtalelse om méngraden.

Arbejdsskadestyrelsen vurderede, at klagerens méngrad som følge af ulykkestilfældet den 15/1 2009 var mindre end 5 %. Af vurderingen dateret 11/2 2012 fremgår bl.a.:

3. 84.556

"**Begrundelse for méngraden**
…
Vi har lagt vægt på, at … [klageren] har varige gener efter et traume mod venstre hofte i form af smerter ved belastning og klik i hoften.

Objektivt er der normal bevægelighed i hoften.

Vi har fastsat det varige mén efter et skøn med udgangspunkt i vores vejledende méntabel.

Skadens følger fremgår ikke direkte af tabellen, men kan sammenlignes med følgende punkt.

Efter tabellens punkt D.2.9.3 vurderes brud på lårben, gennem omdrejningsknoerne, helet med smerter og let nedsat bevægelighed, til 5 procent.

Vi vurderer, at [klageren] har færre gener end efter tabelpunktet, idet hun har smerter ved belastning og normal bevægelighed i hoften, og vi har fastsat det varige men efter ulykken den 15. januar 2009 skønsmæssigt til mindre end 5 procent.

Vi er opmærksomme på, at [klageren] beskriver gener i form af smerter i nakken og brystryggen, hovedpine, søvnforstyrrelser, hukommelses- og koncentrationsbesvær, susen for ørene og fonofobi. Vi vurderer ikke, at det er overvejende sandsynligt, at generne kan tilskrives ulykken den 15. januar 2009. Vi har i den forbindelse lagt vægt på, at der ikke er anført neurologiske gener i umiddelbart tidsmæssig sammenhæng med ulykken."

På baggrund af Arbejdsskadestyrelsens vurdering fastholdt selskabet, at det ikke kunne udbetale yderligere erstatning end allerede sket.

Klageren har den 3/6 2013 indbragt sagen for Ankenævnet for Forsikring. Af klageskemaet fremgår bl.a.

"2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet? …
Jeg ønsker at opnå en korrekt og dokumenteret vurdering af mengrad og derved en korrekt og dokumenteret afgørelse."

Til støtte for den nedlagte påstand har klageren i supplerende redegørelse vedlagt klageskemaet anført:

"Mine gener efter ulykken d. 15.01.2009 er beskrevet i speciallægeerklæring af 16.09.2011 fra speciallæge i neurologi ... Af erklæringen fremgår flg.: *'Der foreligger en klar tidsmæssig sammenhæng mellem aktuelle uheld og de ovennævnte gener, som vurderes at være ganske typiske ved denne form for skade. Således vurderes der at være årsagssammenhæng mellem uheldet og de af skadelidte angivne symptomer.'*

Arbejdsskadestyrelsen angiver ved deres vurdering, at de ikke finder det overvejende sandsynligt, at generne kan tilskrives ulykken d. 15.01.2009.

Jeg finder det yderst bemærkelsesværdigt, at Arbejdsskadestyrelsen på baggrund af oplysningerne i sagen, kan komme til en ganske anden konklusion end hvad oplysningsgrundlaget

dokumenterer. I udtalelsen af 11. december 2012 er der anført, at der især er lagt vægt på speciallægeerklæring, journal fra egen læge og fra … Sygehus. Det er således uforståeligt, hvordan Arbejdsskadestyrelsen finder frem til deres vurdering. Det er ligeledes uforståeligt henset til, at andre instanser, ud fra samme oplysningsgrundlag, har vurderet, at mengraden er 18% (… forsikring).

Arbejdsskadestyrelsen har alene som begrundelse for, at det ikke er overvejende sandsynligt, at generne kan tilskrives ulykken anført, at der ikke er anført neurologiske gener i umiddelbar tidsmæssig sammenhæng med ulykken. Dette er ikke korrekt jf. journal fra egen læge. Jeg har markeret uddrag i journalen. Disse uddrag dokumenterer, at der netop ER en klar tidsmæssig sammenhæng - helt i overensstemmelse med speciallægens konklusion.

Mit forsikringsselskab Bauta, har truffet afgørelse om mengrad på 10 %. Jeg finder det bemærkelsesværdigt, at vurderingerne af mengraden er så forskellig som tilfældet, ud fra samme oplysningsgrundlag i sagen. Jeg har forsøgt at få aktindsigt i lægevurderingen fra Bauta; men fik oplyst, at denne vurdering kunne jeg ikke få lov at se."

Selskabet har i svarbrev af 25/6 2013 til nævnet anført:

"Denne sag drejer sig om dækningen på en ulykkesforsikring. Vores medlem klager over, at vi ikke vil udbetale yderligere erstatning fra forsikringen.

Den 15.01.09 blev vores medlem påkørt af en bil. Vi vurderede det varige mén efter ulykken til 10%. Bilistens forsikring vurderede méngraden til 18%. På grund af uoverensstemmelsen i ménvurderingerne blev sagen forelagt Arbejdsskadestyrelsen.

Arbejdsskadestyrelsen vurderede den 11.12.12, at det varige mén efter ulykken var mindre end 5%. Ved vurderingen lagde Arbejdsskadestyrelsen vægt på, at vores medlem havde gener i venstre hofte. Generne var imidlertid færre end punkt D.2.9.3, hvorfor méngraden var mindre end 5%. Arbejdsskadestyrelsen vurderede samtidig, at der ikke var årsagssammenhæng mellem ulykken og nakke- og rygsmerter, hovedpine, søvnforstyrrelser, hukommelses- og koncentrationsbesvær, susen for ørerne og fonofobi.

Vores medlem var ikke enig i Arbejdsskadestyrelsens vurdering, så den 14.02.13 bad vi Arbejdsskadestyrelsen revurdere sagen.

Den 04.03.13 meddelte Arbejdsskadestyrelsen, at de fortsat vurderede det varige mén til mindre end 5%, da der ikke er dokumentation for, at nakke-/ryggenerne er opstået straks efter påkørslen. Der er således ikke beskrevet neurologiske symptomer i journalerne i umiddelbart tidsmæssig sammenhæng med ulykken.

For god ordens skyld bemærker vi, at de oplysninger i journalen, som vores medlem har markeret, også forelå, da Arbejdsskadestyrelsen vurderede sagen.

Da vi i henhold til forsikringsbetingelsernes punkt 7.10 og 11.20 benytter samme praksis som Arbejdsskadestyrelsen ved vurdering af varige men, må vi fastholde, at vores medlem på det foreliggende grundlag ikke har ret til yderligere erstatning fra ulykkesforsikringen.

På baggrund af nævnets henvendelse har vi gennemgået sagen på ny. Vi finder imidlertid ikke anledning til at ændre vores afgørelse."

5. 84.556

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**7 Erstatning**
7.10 Erstatning ved invaliditet
Hvis sikrede bliver varigt invalideret, betales erstatning med så mange procent af forsikringssummen, som invaliditeten er fastsat til - forsikringssummen for invaliditet er nævnt i policen. Sikredes invaliditetsprocent fastsættes i lighed med reglerne om varigt mén i Lov om forsikring mod følger af arbejdsskade, § 18, stk. 1 og 2.

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet, at klageren ikke har bevist, at hændelsen den 15/1 2009 har medført et mén på mere end de 10 %, som selskabet har fastsat og betalt erstatning svarende til. Nævnet har herved tillagt det betydning, at Arbejdsskadestyrelsen har vurderet méngraden til under 5 %.

Herefter

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Svend Bjerg Hansen
Udskriftens rigtighed bekræftes

Kim Sparlund